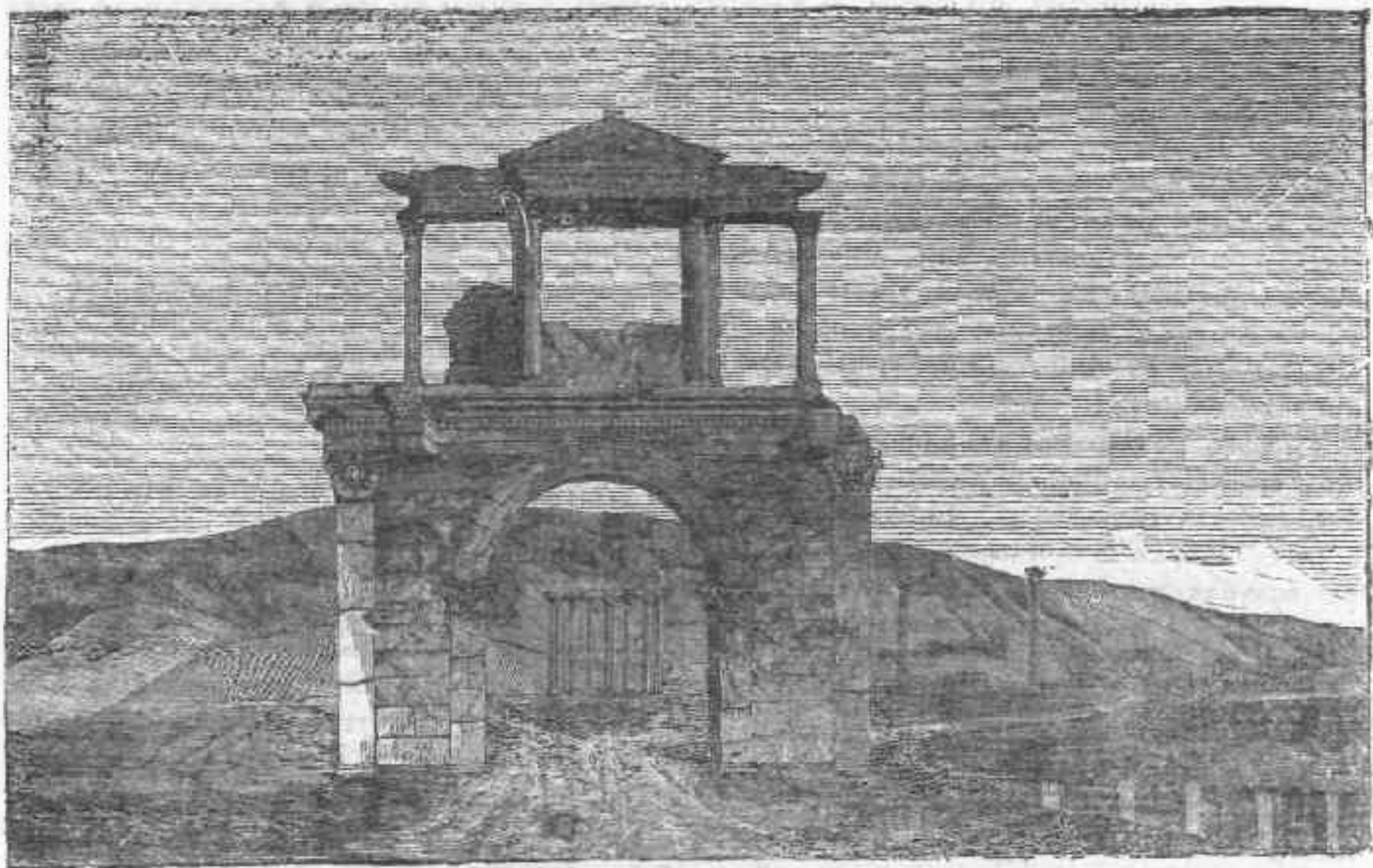

Ἡ Πόλις τοῦ Ἀδριανοῦ.

ἀρχαία, ἐκ λίθου πεντεληταίου, ἐκ μιᾶς δὲ μεγάλης συγκειμένη ἀψίδος, περούσης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τρεῖς εὐθυγράμμους πυλίδας. ὡς στεφανοὶ τριγωνικὸν ἀέτωμα· τὸ δ' ὅλον οἰκοδόμημα κοσμεῖται δι' ἡμικύβωνων ῥωμαϊκῆς ἐργασίας, καὶ ὀπισθοῦν ἐπιπέδου ῥυθμοῦ. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν πυλίδων σώζεται ἐτι τειχίον εὐτελές, ἔσχατον ἐρείπιον τῆς ἐρημικῆς κατοικίας ἀσκητοῦ, ὅστις ἐν μόνῃ τῇ θρησκείᾳ καὶ ἐν μόνῃ τῇ θεωρίᾳ τῆς προγονικῆς εὐκλείας εὐρίσκων παραμυθίαν διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πατρίδος του, ἔκτισε τὴν φωλεάν του ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ἀρχαίου μνημείου, καὶ ἐνετύρετο εἰς τὴν μνήμην τῆς ἀρχαιότητος, καὶ εἰς τὴν ἐλπίδα μέλλοντος καὶ κρείττονος βίου.

Εἰς τὴν θέαν τῶν ἀρχαίων μνημείων, τὸ ἀμέσως μετὰ τὸν θαυμασμὸν κινούμενον αἰσθημα εἶναι τὸ τῆς περιεργείας. Θέλομεν νὰ ἡξυρώμεν πότε παρήχθη τὸ ἐκπλήττον ἡμᾶς προῖον τοῦτο τῶν ἀρχαίων χειρῶν, τίνες ἄνθρωποι τὸ εἰργάσθησαν, τίνων πράξεων ἔγινε μάρτυς, τί ἦπὸν τὸ ἄρτιον σχήμα του, καὶ τίς ὁ τελικὸς του σκοπός. Ἀλλὰ τὰ πλεῖστα τῶν λειψάνων τῶν προσηγμένων αἰώνων σιωποῦσι περὶ αὐτῶν, καὶ ἐγκαλύπτονται εἰς τὸ σκότος τοῦ μυστηρίου.

Οὐχὶ δὲ οὕτω καὶ τὸ προκαείμενον. Αὐτὸ εἰς ἐναντίαν φέρει ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ διέσωσε δι' ὅλων τῶν αἰώνων τὰ διπλώματα καὶ τὰ ἀποδεικτικά του, ἐπιγεγραμμένα ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν του. Διότι ἐπὶ τῆς μὲν δυτικῆς ζώνης τῆς μεγάλης ἀψίδος ἀναγινώσκεται μέχρι τοῦδε διὰ μεγάλων καὶ εὐκρι-

νῶν γραμμάτων ἐπιγεγραμμένον τὸ λαμβάνον τοῦτο.

Αἰδ' εἰς Ἀθῆναι, Θεσέως ἢ πρὶν πόλις,
ἐπὶ δὲ τῆς Ἀνατολῆς τὸ ἕτερον τοῦτο·

Αἰδ' εἰς Ἀδριανοῦ, καὶ οὐ Θεσέως πόλις.

Οἱ δύο οὗτοι τείχοι ἐράνησαν τοῖς πλείστοις ἀρχαιολόγοις αὐτεξήρητοι. Κατ' αὐτοὺς τὸ μνημεῖον ἦν μεγαλοπρεπὴς πόλις, διαίρουσα δύο πόλεις, τὴν ἀρχαίαν πόλιν τοῦ Θεσέως, τὰς κυρίως Ἀθῆνας, ἐκτεινομένης πρὸς δυσμὰς καὶ ἐντὸς τοῦ πυλῶνος καὶ τὴν πόλιν τοῦ Ἀδριανοῦ, οἰκοδομηθεῖσαν εἰς ἀνατολὰς καὶ ἐκτὸς τοῦ μνημείου. Τοῦτο τοῖς φαίνεται ἀναμφισβήτητον διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους. Πρῶτον, ὁ Σπαρτιανὸς ἐν βίῳ Ἀδριανοῦ (Κεφ. Κ'), λέγει· *Hadrianus... multas civitates Hadrianopolis appellavit, et ipsam Cartaginensem, et Athenarum partem*, ἐξ οὗ, λέγουσι, μαθηάνομεν ὅτι μέρος τῶν Ἀθηνῶν ὀνομάζετο Ἀδριανούπολις, ἢ, ὡς λέγει ἡ πόλις, Ἀδριανοῦ καὶ οὐ Θεσέως πόλις. Δεύτερον δὲ εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ Ἀγέσμου σώζονται λείψανα ὑδραγωγείου, καὶ εἰς αὐτὰ εὐρεθεῖσα μεγάλη δοκὸς μετὰ λατινικῆς ἐπιγραφῆς, εἶχε μετακομισθῇ ἐπὶ Τούρκων, καὶ ἐνταχθῇ εἰς τὸ ἀνώγειον τῆς πόλεως τῆς λεγομένης Βαΐδου-νίστρας, ὅθεν κατήντησεν εἰς τὸν Ἀνακτορικὸν κήπον, ὅπου ἤδη διατηρεῖται εἰς τὴν φιλόκαλον αὐτοῦ ἀρχαιολογικὴν συλλογὴν. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ δὲ ταύτῃ λέγεται ὅτι ὁ Ἀδριανὸς καὶ ὁ Ἀντωνεῖνος μετέφερον τὸ ὕδωρ εἰς τὰς Νέας Ἀθῆνας (*Novae Athenae*), ἐξ οὗ συμπεραίνουσιν, ὅτι κατὰ τὸ